

РЕШЕНИЕ

№ 3063

гр. София, 09.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1769** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от адв.М. С.,САК-пълномощник на П. Р. Б. срещу Решение № 6024/29.12.2023 г., постановено по НАХД № 15246/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменен издаденият електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв.М. С..

В съдебно заседание ответникът се представлява от юрк. С.. Претендира разности за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XII касационен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение е потвърден електронен фиш /ЕФ/ Серия К №8180316, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. С чл.182 ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл.21, ал.2 вр. с чл. 21, ал. 1 ЗДвП на П. Р. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 15.09.2023 г. в 15:10 ч., в [населено място] по бул.Ц. шосе до кръстовището с ул.Стар лозенски път с посока на движение от ул.патриарх Г. към Околовръстен път ,в населено място при ограничение на скоростта 50 км./ч., въведена с пътен знак В-26, управлява лек автомобил М. Е 200 ЦДИ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост на движение 63 км/ч . Извършеното е квалифицирано като нарушение чл.21, ал.2 вр. с чл. 21, ал. 1 ЗДвП,поради което е издаден процесният ЕФ.

След проверка за собствеността на заснетия автомобил, въз основа на данните от видеоконтрола е издаден оспорения ЕФ, с който на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. С чл.182 ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата , на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50,00 лв. за нарушение по чл.21, ал.2 вр. с чл. 21, ал. 1 от същия закон.

Районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на П. Р. Б. за извършеното нарушение на чл.21, ал.2 вр. с чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като е потвърдил НП, тъй като не са налице основания за неговата отмяна или изменение.

Решението на СРС е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Противно на твърдяното в касационната жалба, районният съд подробно е обсъдил представените с административнонаказателната преписка доказателства и обстойно е анализирал приложимите материалноправни норми и е постановил решение в съответствие с материалния закон.

Твърдението на касатора,че не е доказано мястото на нарушението и въведеното с пътен знак В-26, ограничение на скоростта 50 км/ч. е неоснователно и се опровергава от съдържанието на приложения по преписката ЕФ, от писмените доказателства ,както и от приложенияте веществени доказателствени средства (снимков материал). ЕФ съдържа данни за териториалната структура на МВР,на чиято територия е установено нарушението.Видно от писмените доказателства на л.13 от НАХД № 15246/2023 г. по описа на СРС,разрешената скорост в процесния пътен участък към датата на нарушението е 50 км/ч.

В случая е налице нарушение, установено с мобилна радарна система, като в електронния фиш са описани всички негови съставомерни признаци. Нарушението е безспорно установено от приложения снимков материал от техническо средство, като в случая скоростта е била ограничена до 50 км/ч, а същата е била превишена от водача.Мястото на нарушението като задължителен реквизит на ЕФ е посочено ясно и точно. Безпротиворечиво е посочено, че посоката на движение на автомобила на касатора е в [населено място] по бул.Ц. шосе до кръстовището с ул.Стар лозенски път с посока на движение от ул.П. Г. към Околовръстен път. Правото на защита на Б. не е нарушено, тъй като мястото на нарушението, а и нарушението са описани ясно, точно и разбираемо.Касационната инстанция намира, че ЕФ съдържа всички

реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП. На базата на всички събрани по делото доказателства, правилно въззивният съд е приел, че на датата, отразена по електронния фиш, описаният в него лек автомобил е извършвал движение с превишена скорост, което обстоятелство е установено с техническо средство с издадено удостоверение за одобрен тип от БИМ и преминало успешно последваща проверка.

Касационната инстанция намира, че ЕФ съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП. На базата на всички събрани по делото доказателства, правилно въззивният съд е приел, че на датата, отразена по електронния фиш, описаният в него лек автомобил е извършвал движение с превишена скорост, което обстоятелство е установено с техническо средство с издадено удостоверение за одобрен тип от БИМ и преминало успешно последваща проверка.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което на основание чл. 188, ал. 1, изр. 1 ЗДвП законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактичката и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, X касационен състав:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 6024/29.12.2023 г., постановено по НАХД № 15246/2023 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА П. Р. Б. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.